

ഒരു പണ്ണാണത്ത് ഭ്രാന്തൻ

By C.Mullackal

ഞാൻ എന്റെ കഥ പറയുകയാണ്. ഇത് എന്റെ കഥയല്ല, എന്റെ കുണ്ണ കുട്ടപ്പന്റെ കഥയാണ്. ഞാൻ ഒരു ഭാഗ്യവാൻ അല്ലെങ്കിലും, അവൻ ഒരു മഹാഭാഗ്യവാൻ ആണ്, ഞാൻ ചെല്ലുന്നിടത്തൊക്കെയും, പുറം കൊതവും തുറക്കാൻ ചെറുപ്പക്കാരികളുടെയും, നെയ്ത്തുള്ളമാരെയും, കൊച്ചമ്മമാരെയും ഒരുക്കിക്കിട്ടുന്നത്, അവന്റെ ഭാഗ്യം തന്നെയാണ്. കുണ്ണ ഭാഗ്യമില്ലാത്ത ഓരോത്തന്മാർ, മറുനാട്ടിൽ കിടന്ന് വാണമടിക്കുമ്പോൾ, അവന്റെയൊക്കെ വീട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങളുടെ മദന പുഷ്പങ്ങളിൽ ധവള വൃഷ്ടി നടത്താൻ, പച്ച മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ കുണ്ണപ്പാലൊഴിക്കാൻ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നത് എന്റെ കുണ്ണ കുട്ടപ്പനെപ്പോലുള്ള കുണ്ണകൾക്കാണ്.

ഞാൻ പല ജോലികൾ ചെയ്തു, പല ബിസിനസ്സുകൾ (എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചെറുകച്ചവടങ്ങൾ) ചെയ്തു. എല്ലാറ്റിന്റേയും അവസാനം എത്തിച്ചേരുന്നത്, എന്റെ ആ ഏരിയയിലെ പണ്ണൽ എപ്പിസോഡിന്റെ അവസാനവും, എന്റെ ജോലിയുടെയും ബിസിനസ്സിന്റേയും താൽക്കാലിക അവസാനവും ആയിരിക്കും. പിന്നെ സ്ഥലം വിട്ട് വേറെ പണ്ണു മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾ തേടിപ്പോകും. നാറാണത്ത് ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ഒരു പണ്ണാണത്ത് ഭ്രാന്തൻ. എന്റെ കടിഞ്ഞൂൽ പണ്ണൽ ആരംഭിക്കുന്നത്, ഞാൻ നന്നാകാൻ വേണ്ടിയെന്നു പറഞ്ഞ്, എന്റെ വലുമ്മച്ചി, അമ്മാച്ചന്മാരോട് പറഞ്ഞിട്ട് ഇട്ടുതന്ന ഒരു മുറുക്കാനും, സ്റ്റേഷനറിയും ഒക്കെച്ചേർന്ന ഒരു കടയുടെ അടുത്തായിരുന്നു. എന്റെ കട അവിടെത്തുടങ്ങാൻ തന്നെ കാരണം, ഞങ്ങളുടെ കുഗ്രാമത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനമായ പ്രൈമറി സ്കൂൾ എന്റെ കടയുടെ അടുത്തായിരുന്നു. ആ സ്കൂളിൽ ആകെയുള്ള ജോലിക്കാർ ഒരു മറിയാമ്മ എന്ന തടിച്ച് ഹെഡ്മിസ്സ്രസും, ഒരു തങ്കപ്പൻ എന്ന മാഷും ഒരു തുപ്പുകാരിയും മാത്രമാണ്.

രാവിലെ പിള്ളാരുടെ കലപില, കലപില എന്ന ശബ്ദം കേൾക്കാൻ തുടങ്ങും. കൂടുതലും ലംപ്സംഗ്രാന്റ് വാങ്ങാനും ഉച്ചക്കഞ്ഞി കുടിക്കാനും വേണ്ടി മാത്രം വരുന്ന പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾ. പിള്ളാരു വന്നു, കല്ലു മിട്ടായിയും, സ്റ്റേറ്റ് പെൻസിലും വാങ്ങിപ്പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഒന്നു രണ്ടു മണിക്കൂർ ഞാൻ വെറുതെ മുളിപ്പാട്ടും പാടിയിരിക്കണം. ഒരു ജീവിയെപ്പോലും കാണാൻ കൂടി കിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള സമയത്താണ്, ഞാൻ എന്റെ കുണ്ണക്കുട്ടനെ കുറിച്ചാലോചിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. മുൻ, വാണം അടിക്കാൻ ഒരു വിഷയം കിട്ടാൻ ഒരു പാടും ഇല്ലായിരുന്നു. താഴെ തോട്ടിൽ രാവിലെ 10 മണി വരെ നല്ല നല്ല ചരക്കുകളുടെ കുളിസീൻ കാണാമായിരുന്നു, വൈകിട്ട് കട്ടച്ചുള്ള പണിക്കാരിപ്പെണ്ണുങ്ങളുടെ കുളി സീനും കാണാമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അതും ഇല്ല, വലു തള്ള പിടിച്ചു കടയിലും ആക്കി, എന്തു ചെയ്യാൻ. ഞാൻ പഴയ ഓർമകൾ അയവിറക്കി കടയുടെ അകത്തെ ചെറിയ മുറിയിൽപ്പോയി ഒരു വാണം വിടാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ്, യാദൃശ്ചികമായി കടയുടെ ഒരു ഭാഗത്തുള്ള ഇത്തിരി വലിയ ദ്വാരം കണ്ടത്. അതിലൂടെ ഒന്നു നോക്കാൻ തോന്നി. നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടകാഴ്ച, നല്ല ഒരു വാണത്തിന്റെ വകയായിരുന്നു. നമ്മുടെ മറിയാമ്മ റീച്ചർ ചെറിയ കുറിച്ചെടിയുടെ മറവിൽ ഇരുന്ന് മുത്രം ഒഴിക്കുകയായിരുന്നു. ആ കുഗ്രാമത്തിൽ വിശാലങ്ങളായ പറമ്പുകൾ ഉള്ളപ്പോൾ സർക്കാർ എന്തിനു മുത്രപ്പുര കെട്ടിക്കൊടുക്കണം (ആ മഹൽ സ്ഥാപനത്തിന് മുത്രപ്പുര ഇല്ലായിരുന്നു). വെളുത്തു തടിച്ച് അവരുടെ തുടകൾക്കിടയിൽ നിന്നും, നല്ല വേഗത്തിൽ ചീറി വന്നു കൊണ്ടിരുന്ന മുത്രത്തിന്റെ ഉറവിടത്തിലെ ചുവന്ന കന്ത്, എന്നെ ചൂടാക്കി. ഞാൻ അവിടെ നിൽക്കുന്നത് അവർക്ക് കാണാൻ

കഴിയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട്, ഒരു സെഞ്ചൂറി വാണം മറിയാമ്മ സാറിനായ് സമർപ്പിച്ചു. അന്നത്തെ ദിവസം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു.

പിറെ ദിവസം വെള്ളം കോരാൻ, അടുത്ത വീട്ടിലെ കിണറിന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ, ഒരു പെണ്ണിന്റെ പുറകിൽ നിന്നുള്ള കാഴ്ച കണ്ടു കൊണ്ടാണ്, ഞാൻ ചെല്ലുന്നത്. ഇതിനിടക്ക് ഞാൻ പറഞ്ഞോടെ, നാറാണത്ത് ഭ്രാന്തന് എവിടെ ചെന്നാലും കല്ലും അതുരുട്ടാൻ ഒരു മലയും കിട്ടുന്നതുപോലെ, ഇറയുള്ളവന് പിടിക്കാൻ രണ്ടു മൂലകളും, പണ്ണി രസിക്കാൻ ഒരു പുറും കിട്ടും. അതിവിടെ ആരംഭിക്കുകയാണ്, അതിന്റെ ആദ്യ സീനിലേക്ക് ഞാൻ നിങ്ങളെ കൊണ്ടു പോകുന്നു. ഉറുണ്ടതല്ലെങ്കിലും നല്ല കൊഴുത്ത, ലേശം പരന്നിരിക്കുന്ന കുണ്ടി, ബ്ലൗസിനും ലുങ്കിക്കും ഇടയിലുള്ള പച്ച മാംസം തുളുമ്പുന്നു. കുനിഞ്ഞു നിന്ന് മുറുമടിക്കുകയാണ് അവൾ. ഞാൻ ചുമച്ച് ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കി, അവളുടെ മുഖം ഒന്നു കാണാൻ വേണ്ടി ഒരു ശ്രമം നടത്തി. അവൾ തിരിഞ്ഞ് എന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. ആരാ എന്ന് ചോദിക്കുന്നതു പോലെ ചുണ്ടുകളിൽ നിന്നും ഹും എന്തു വേണം ? എന്ന ചോദ്യമുയർന്നു. അല്ലനേരത്തേക്ക് ഒന്നും പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മൂലക്കച്ച മാറിയിരിക്കുന്ന അവളുടെ മൂലക്കുന്നുകളിൽ പരതി നടക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ. അവൾക്കും അതു മനസ്സിലായി എന്നു തോന്നുന്നു അവൾ പെട്ടെന്ന് തോർത്ത് മുണ്ട് കൊണ്ട് അവിടം മറച്ചു.. ഞാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി ശ്രദ്ധ തിരിച്ച് താഴ്മയോടെ പറഞ്ഞു, ഞാൻ പുതുതായി തുടങ്ങിയ സ്റ്റേഷനറിക്കടുയിലെ ആളാ, വെള്ളം കോരാൻ വന്നതാണ്. അവൾ ഒന്നു ചിരിച്ചു, ഞാൻ ചോദിച്ചു എന്താ, പേര്? തറയിൽ കാലു കൊണ്ട് വരച്ചു കൊണ്ട്, അവൾ പറഞ്ഞു, രാധാമണി. ഞാൻ കൊച്ചമ്മയോട് ചോദിച്ചു വരാം എന്നു പറഞ്ഞ്, കുണ്ടിയും കുലുക്കി അകത്തേക്ക് പോയി. ഉടൻ മടങ്ങി വന്ന് പറഞ്ഞു, അക്കാമ്മ ചേടത്തിയുടെ മോനല്ലേ, നിങ്ങൾ വെള്ളം കോരിക്കോളൂ എന്ന് പറഞ്ഞിട്ട് എന്റെ കയ്യിലെ പ്ലാസ്റ്റിക് ബക്കറ്റ് വാങ്ങിക്കൊണ്ട് അവൾ കിണറും കരയിലേക്ക് നടന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഞാൻ കോരിക്കോളാം എന്ന്, അവൾ സമ്മതിച്ചില്ല, അവൾ തന്നെ കോരുവാൻ ആരംഭിച്ചു. മുതലാളി ഇനി കോരണ്ടാ, എന്നും ഞാൻ കോരിത്തരാം, അവൾ പറഞ്ഞു. എന്റെ മനസ്സ് അപ്പോൾ കോരിത്തരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നെ മുതലാളീ.. എന്നൊന്നും വിളിക്കണ്ട, ഞാൻ കുട്ടപ്പനാണ്, എന്നെ കുട്ടാ, എന്നു വിളിച്ചാൽ മതി. അത് അവൾ സമ്മതിച്ചെന്നവണ്ണം അർത്ഥ ഗർഭമായി ചിരിച്ചു കൊണ്ട് ചോദിച്ചു, അവിടെ ചാന്തും പൊട്ടും ഒക്കെയുണ്ടോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു, എല്ലാം ഉണ്ട്. ഞാൻ കടയിലേക്ക് വരാം എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ട് , ഒരു പുഞ്ചിരി എന്നിക്കു സമ്മാനിച്ചു. വെള്ളം നിറച്ച ബക്കറ്റ് എന്റെ കയ്യിൽ തന്നു. ബക്കറും കയ്യിൽ പിടിച്ചു, കടയുടെ അടുത്തെത്തിയതറിഞ്ഞില്ല. എന്റെ മനസ്സ് ഏതോ, ലോകത്തായിരുന്നു. എന്റെ കുണ്ണ മുണ്ടിനെ മുകളിലേക്ക് തള്ളിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കടയിൽ എത്തി നാരങ്ങാ വെള്ളത്തിന്റെ ഗ്ലാസ്സൊക്കെ കഴുകിവെച്ചു. അപ്പോൾ തങ്കപ്പൻ പിള്ള സാറ്റ് വന്ന്, ഒരു മുറുക്കാൻ മുറുക്കി, അമ്പതു പൈസാക്ക് ബീഡിയും വാങ്ങിപോയി.

മറിയാമ്മ ററീച്ചർ രണ്ടു, മൂന്ന് മൈൽ അപ്പുറത്തു നിന്നാണ് വരുന്നത്. വളരെ ക്ഷീണിച്ച് തളർന്ന് നടന്നു വരുന്നു. കടയുടെ അടുത്തു വന്ന് ഒരു ഗ്ലാസ്സ് വെള്ളം വാങ്ങിക്കൊണ്ട്, നന്ദിയായി ഒരു വളിച്ച ചിരിയും ചിരിച്ച് അവർ പോയി. അവർ പോയപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഇന്നലത്തെ വാണത്തിന്റെ ഓർമ്മ കടന്നു വന്നു. ജയന്റെ റെസ്റ്റലിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ പറയാമായിരുന്നു. 'മറിയാമ്മ നിന്റെ ഒരു ബ്ലൗസ് കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ അഞ്ചുകിലോ അരി വാങ്ങാമാ...യിരുന്നു'. എന്റെ റെസ്റ്റലിൽ ആണെങ്കിൽ നിന്റെ ആ മൂല കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ പറി അതിന്റീടയിൽവക്കായിരുന്നു, എന്ന്. എന്തോ ആയിക്കോടെ, മറിയാമ്മ ററീച്ചറിന്റെ മൂലകൾ അത്ര വലുതായിരുന്നു. ബ്രേസിയർ ഇടുന്ന സ്വഭാവം അവരുക്കില്ലായെന്നു തോന്നുന്നു. പഴയ അമ്മച്ചിമാരുടെ റെസ്റ്റലിൽ എന്തോ ഒരു സാധനമാണ്, അവരകത്തിടുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തായാലും അവ രണ്ടും വെള്ളത്തിലിട്ടു രണ്ടു വലിയ രണ്ടു പന്തുകൾ പോലെ ,ഞാൻ മുഖെ, ഞാൻ മുഖെ, എന്നു പറഞ്ഞ് തുള്ളിക്കളിച്ചുകൊണ്ട്, ററീച്ചറിന്റെ മുഖിൽ പോകുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ററീച്ചറിന്റെ ഷക്കീല മൂലകളെക്കുറിച്ചുമാർത്തപ്പോൾ തന്നെ എന്റെ കൂട്ടപ്പായി ഷഡ്ഡിക്കുള്ളിൽ കിടന്ന് സരിഗമ പാടാൻ തുടങ്ങി. ഞാനവനെ മൊനേ ഒന്നടങ്ങിയിരിയടാ, ഇന്നെപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും മറിയാമ്മ ടീച്ചർ മുളളാതിരിക്കില്ല, അപ്പോൾ നിനക്ക് ഞാനൊരു സർവീസു തരാമെന്നു പറഞ്ഞ് ഒരു മാതിരി സമാധാനിപ്പിച്ചു.

അപ്പോഴേക്കും രാധ ആ വീട്ടിൽ നിന്നും കയ്യാല ചാടി ഇറങ്ങി വരുന്നതു കണ്ടു. സ്വല്പം പാവട പൊക്കി അവൾ കയ്യാല ചാടുന്നത് കാണാൻ നല്ല രസമുണ്ടായിരുന്നു. ഏകദേശം 27,28 വയസ്സു കാണും, നല്ല കൊഴുത്ത മൂലകൾ, മൂക്കിന്റെ കീഴെ ചെറുതായി മീശ കുരുത്തു വരുന്നതു പോലെ തോന്നും. (അതു കണ്ടപ്പോൾ ഈ മാതിരി പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് കാമാവേശം അല്പം കൂടുതലായിരിക്കുമെന്ന് ഒരു കാമശാസ്ത്ര പുസ്തകത്തിൽ വായിച്ചത് ഞാനോർത്തു). ഇതെന്താ പെണ്ണുങ്ങളെയൊന്നും കണ്ടിട്ടില്ലേയെന്ന അവളുടെ ചോദ്യം കേട്ടാണ്, ഞാൻ സ്ഥല കാല ബോധത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നത്. ഞാൻ പറഞ്ഞു, ശരിക്കൊന്നു കണ്ടിട്ടില്ല. പോയി പെണ്ണു കെട്ട് അപ്പോൾ കാണാം, അവൾ ഒരു മന്ദഹാസത്തോടെ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഇതിനാണ് പെണ്ണു കെട്ടുന്നത്, അതിതുവരെ എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു, ഞാനൊരു തമാശ പറഞ്ഞു. അതേ ഞാൻ വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ കൂടിപ്പോകും, വേഗം ചാന്തും പൊട്ടുമൊക്കെയെടുക്ക്, എന്നെ കൊച്ചമ്മ അന്വേഷിക്കും, അവൾ പറഞ്ഞു. ഏതായി കൊച്ചമ്മ, ഞാൻ ഇന്നു കണ്ടില്ലായിരുന്നല്ലോ. അതേ അവർ, ഭയങ്കര ചൂടാണ്, ഞാൻ വല്ലോരോടും സംസാരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ എന്നെ വഴക്കു പറയും. ഞാൻ ഇങ്ങനെയൊ, പെട്ടെന്ന് എല്ലാരോടും അടുക്കും, അതെന്താ കൂട്ടാ തെറ്റാണോ? ശരി തന്നെ ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്നോടത്ര കൂട്ടാണോ? അവൾ ചിരിച്ചു. രാധയെ കണ്ടാൽ എന്തു സുന്ദരിയാണ്, അവിടുത്തെ ജോലിക്കാരിയാണെന്ന് പറയുകയെ ഇല്ലാ, ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടപ്പം, കരുതിയത് അവിടുത്തെ കൊച്ചമ്മയാണെന്നാണ്, അവളെ വളക്കാൻ ഞാൻ ഒരു നമ്പരിട്ടു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ വിടരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ എനിക്ക് മനസ്സിലായി, എന്റെ നമ്പർ ഏറ്റവും കഴിഞ്ഞു എന്ന്. കടയിൽ നോവൽററീസ് സാധനങ്ങൾ ഒക്കെ വളരെ കുറവായിരുന്നു, എങ്കിലും ഉള്ളതൊക്കെ അവളെ എടുത്തു കാണിച്ചു. അവൾ 6 പൊട്ടുള്ള ഒരു പാക്കറ്റ് പൊട്ടും, ഒരു പജുങ്കു മാലയും ഏടുത്തു. എന്നിട്ട് എന്നോട് ചോദിച്ചു, എത്രയായി ? ഞാൻ പറഞ്ഞു, ഒന്നും ആയിട്ടില്ല, എനിക്ക് രാധകൂട്ടിയുടെ സ്നേഹം മാത്രം മതി. സ്നേഹം മാത്രം വാങ്ങിച്ചോണ്ടിരുന്നാൽ കട പൂട്ടിപ്പോവും അവൾ ചിരിച്ചു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവൾ എടുത്തു കൊണ്ട് പോകാൻ നേരം പറഞ്ഞു, കൊച്ചമ്മ ഇപ്പോൾ പള്ളിയിൽ സോദരീ സമാജത്തിന് പോകും അവിടെ വേറെ ആരുമില്ല, ഞാൻ അങ്ങോട്ടു ചെല്ലട്ട് എന്നു പറഞ്ഞും കൊണ്ട് ഒറ്റ ചാട്ടം, കയ്യാല ചാടിക്കയറി അവൾ പോയി.

കുറെക്കഴിഞ്ഞു ഞാൻ നോക്കിയപ്പം ഒരു നന്നായി വസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു സ്ത്രീ പെട്ടെന്ന് അങ്ങേ മുൻ വശത്തുള്ള വാതിലുടെ പോകുന്നത്, അവ്യക്തമായി കണ്ടു. അപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലായി അവർ പള്ളിയിൽ പോയിക്കഴിഞ്ഞു, രാധ മാത്രമേ വീട്ടിലുള്ളൂ. എന്റെ മനസ്സിൽ പെരുമ്പറ മുഴങ്ങാൻ തുടങ്ങി. അവിടേക്ക് പോകണോ, വേണ്ടയോ, പോകണോ, വേണ്ടയോ എന്റെ ബുദ്ധി എന്നോടു പറഞ്ഞു, ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ തല്ലു കൊള്ളുന്ന ഏർപ്പാടാണ്, വീട്ടിലറിഞ്ഞാൽ, നാട്ടിലറിഞ്ഞാൽ, ആകെ നാണക്കേടാകും. പക്ഷേ എന്റെ കൂട്ടപ്പായി പക്കമേളം തുടങ്ങി, അവൻ പറഞ്ഞു, പോടാ കോപ്പേ ഇത്രയും നാൾ വാണം മാത്രം തന്ന് എന്നെ പട്ടിണിക്കിട്ട ദുഷ്ടാ... പുറം തൊറന്ന് ഒരേണ്ണം പുറകെ വന്നിട്ടും വേണ്ടായോടാ കാപാലികാ. അവസാനം കുണ്ണത്തമ്പുരാന്റെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി, സകല പണ്ണു പുണ്യവാളന്മാരോടും ധാർമിക പിന്തുണ അഭ്യർഥിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ ആ വീട്ടിന്റെ, ഉമ്മറത്തേക്ക് കയറി. കതകിൽ മുട്ടാൻ തോന്നിയെങ്കിലും മുട്ടിയില്ല. അപ്പോൾ വെള്ളം വീഴുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു, ഞാൻ കുളിമുറിയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. പാതി ചാരിയിട്ടിരുന്ന ആ ആ വാതിലിലൂടെ നോക്കിയ കാഴ്ച നയനാനന്ദകരവും, കുണ്ണാനന്ദകരവും ആയിരുന്നു.

<http://in.groups.yahoo.com/group/kochupusthakam2india/>

തുടരും .....

ഇനിയും എഴുതണമെങ്കിൽ ഇതിന്റെ നിഷ്പക്ഷമായ അഭിപ്രായം അറിയിക്കുക

[Chandu\\_mullackal@yahoo.co.in](mailto:Chandu_mullackal@yahoo.co.in)